

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

86.

Lode lido uz priekšu – nav ceļa atpakaļ.

87.

Es sūtīšu – šo Manu Gribu pildiet. Uzmanīgi pieskarieties zemes lietām; kad ceļā – nevajag gardumu.

88.

Skolotājs norāda: protiet nojaust saites, kas saista jūs ar brīnumiem. Ar brīnišķiem lūkiem nosieti jūsu apavi ilgstošam ceļam. Tāpat kā pagātne, tā nogulsies arī nākotne. Atgūties nevar no satikšanās ar tiem, ko lemts satikt. Un nevar aprēķināt vēstījumus dzīves lappusēs. Tā ir sagatavots, bet neplosiet Manu audumu.

89.

Ne viena, ne divas, bet daudzas sirdis vērstas uz jums. Un iespējamību tīklu darina prasmīgas rokas, tikai neplosiet tīklu. Ievērojiet katras dienas parādības. Lai greznība jūs pamet. Atradīsiet īpašu izskatu, atnāksit paši caur Manas zemes dabu. Ar ik smadzeņu šūnu jums jāapzinās Manas iespējas. Saīgums nevienam nepiestāv.

90.

Ejiet stingrā gaitā, sargiet sirdi, jo, tā kā viņa ietver visu pasauli, tad šis trauks jānes saudzīgi. Apvaldīdami īgnumu, jūs radāt garam jaunu apvalku. Pat zirgs aulekšo labāk bez putām.

91.

Līdzība par Kristu. Si nedriona loceklis vaicāja Kristum: - “vai tu nāktu pie mums, ja mēs sauktu?” Kristus atbildēja: “Labāk iešu uz kapsētu, jo tur nav melu.” Si nedriona loceklis turpināja: - “Kāpēc tu mūs neatzīsti, ja pat Tavu tēvu laulāja mūsu biedrs?” – “Pagaidiet, kamēr sabruks jūsu nams, tad Mēs nāksim.” – “Kālab nāksit, postīt, vai celt?” “Tā nebūs ne postīšana, ne celšana, bet šķīstīšana, jo nepievērsīšos veciem pelniem.” – “Kā tad tu necieni savus ciltstēvus?!” – “Dzīrēs pasniedz jaunus traukus; godājot vectēvu, nedzer no viņa kausa.”

92.

Lietderīgi ir norādīt: “Labāk lasiet vecus Norādījumus. Kad vecais jau pielietots, Mācu jauno. Kad esat nonākuši nodomātajā, norādītajā un pieņemtajā kooperācijā, Mācu noderīgo. Labākā lodēšana (alvošana) notiek tad, kad uguns neapdedzina. Veiksme kaldinājas tad, kad tās čaula garā nobeigta. Vesperis strādā un nostiprina važas, bet pelēkie ļaudis joprojām atrod baudu maldu kausā. Un tie nezina, ka pulksteņa radītājs nemanot pavirzījies un ka rīt viņu viltīgi gudro izpriecu durvis aizvērsies un Mans vārtu sargs tiem sacīs: - “Rīta ausmā ir uzcelts altāris Gudrības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

Valdonim.” Un pelēkie aizies. Dzedri un nelokāmi stāv Mani sargi, viņu galvas segu tērauds nav salīdzināms ar pelēko ļaužu zeltu.

93.

Kas nes zināšanas par nākamību, tas var droši iet pat pa nestabiliem akmeņiem. Veiksme tad, ja nobeigums skaists. Veiksme, ja var iegremdēties jaunajā ceļā. Vēlēšanās jau ir daļa piepildījuma. Vīrišķīgi virzieties uz Gaismu.

Šķiršanās ir satikšanās priekšvakars. Arī Sergijs ir sacījis: “Vajag aiziet, citādi nav iespējams sastapties.”

94.

Gribu atgādināt par augsto priesterieņu kultu. Bija tādu grupa, kuras tika novestas ekstāzes stāvoklī ar ķīmisku preperātu palīdzību, citas noveda ekstāzē ar magnētisko strāvu; bija arī zemākas pakāpes ar buršanas vārdiem un mehānisku griešanos. Pēc tam sākās nodziļināšanās sevī uz miega un nomoda sliekšņa vai arī nodziļināšanās koncentrējoties uz spīdošu priekšmetu. Par visaugstāko skaitījās zināšanas, kas nāca no iekšienes bez jebkādiem redzamiem noteikumiem. Pasaules evolūcijas ceļš, kurš norisinās jūsu acu priekšā, nostāda uz citiem noteikumiem, un pienāk laiks, kad psihiskos spēkus nākas stipri samazināt uz gara rēķina. Zemākie radības slāņi pēdējos desmit gados, tā iekarojuši zemākās psihiskās parādības, ka apdraud evolūciju. Ne ar rēgu un sablīvējumu zemākiem slāņiem, bet ar Augstāko Plānu kooperāciju.

95.

Ar virkni vēsturisku piemēru parādīsim evolūcijas ceļu.

96.

Darbs nākotnes labā pārvērtīs tagadni. Ja ļaudis saprastu, ka eksistē tikai nākotne, - kooperācija jau tuvotos. Ir divējādi zināšanas veidi – viens, izteicams vārdos, otrs, precīzais, garā atskārstamais, bet vārdos neietērptais. Nav pat iespējams vārdiem izskaidrot, kā šī saprašana notiek, bet tā ir tiešām lieliska. Mūsu izmēģinājumi un lidojumi dod zināšanas izjūtu. Un ja gara smalkais ķermenis kavē nokļūt tālāk par zināmām sfērām, tad gara uzmirdzējumi pieskaras daudziem tālākajiem Kosma starojumiem.

Būtu muļķīgi un rupji rupjos vārdos izteikt zināšanas Gaismu. Tikpat smieklīgi, cik nejēdzīgi arī konvencionālie nosaukumi. Vienu varu pačukstēt, ka ir pareizi, ka sacelāties pret noniecinājumiem, ja nojaušat iespējamību iegūt zināšanas caur personisko lidojumu logu.

97.

Cilvēka mehānisms ir sarežģīts – savdabīga apzinīga evolūcija. No apziņas rašanās momenta nav kopējas evolūcijas. Viss celts uz bezgalīgas veidu dažādības. Kopēji

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

likumi grūti nosakāmi. Pat tādi pamatlikumi, kā pilnības un atmaksas likums, nav izsakāmi ar vienu un to pašu formulu.

Grāmatu vēstījumi īstenībā nav tik vienkārši, tikai sevišķi apgaismots prāts spēj iespieties cilvēka evolūcijas uzbūvē. Daudz šķēpu ir lauzts par šo jautājumu. Klauvēt var.

98.

Nodarbojoties ar kopienas lietām, neļaujieties domām par senseno pagātņi, - vai nu nākotne, vai gadsimtu gudrības. Pagātnes drumstalas un čaulu putekļi pārāk piepilda telpu. Domu magnēta pievilkti, tie auž netīrus fantomus, kurus grūti izdzīt. Izdzīti no viena kakta, tie pārvietojas uz citu, kamēr apzinīgu gribas triecienu tie atkal no jauna nebūs pārvērsti putekļos.

Praktiskāk ir domāt par nākotni – ar to domas tiek vērstas pretim saules prānai. Šādu domu magnēts var pievilkt kosmisko putekļu daļas. Šie tālo pasaļu putekļi labdarīgi jauniem veidojumiem.

Ja astronomija ir ģeogrāfija, tad kosmiskie putekļi ir vēsture. Un katrs aerolīts ir arheoloģisks priekšmets. Vēsturiskām ziņām, ka Zālamans cienījis kādu īpašu Aerolitu, ir zinātnisks pamats. Tā bieži vien pasaka pārvēršas par zinātniska darba lappusi.

Arī Galilejs savā laikā stāstīja bīstamas pasakas. Vai tiešām jūs gribat līdzināties Kardināļiem, Galileja pretiniekiem? Vajag pieradināties domāt par nākotni. Kad sapulcējaties – sūtiet domas par nākotni. Sapulces būs tīrākas.

99.

Tautām noliktos laikmetus var iepazīt pēc reliģiju izpratnes viļņiem. Tur, kur redzama neticība, tur jau tuvu ir tā Kunga pļauja. Bet kur liekulīgs greznums, tur jau zobens gatavībā. Kā pamācība būs Zaula piemērs.

Tagad, gada svētku dienā, Mēs saprotam, kā pats skrandainākais klaidonis var izdarīt varoņdarbu un kā hitons var apsegt smirdošās vātis. Tā redzam pasaules jauno iedalījumu. Daudz ko var piedot skrandaiņiem, bet zelta piļu aklums nespēj nospīest uz leju taisnības svaru kausu.

100.

Praktiskās galvas pievelk Mācība par dzīves jaunām iespējamībām. Un kad tās varēs izpausties, tad arī tās pieņems tāpat kā fotografēšanu no attāluma. Patīkami apzināties, kā cilvēces acu priekšā savienosies divas pasaules. Garīgās tīrības nosacījumu tad izpratīs kā materiālās dzīves izzināšanu. Un no jauna, tāpat kā senajos priesterības laikos, bet tikai pielāgots tautām, atspīdēs izpratnes uguns. Galvenais, vajag līdzsvarot redzamos dabas spēkus ar Neredzamo Avotu Spēku. Redzamās zinātnes aparātu viegli var saskaņot ar Augstākās Pasaules vadiem. Piemēram, sadzirdēšanas spējas viegli

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

sapratīs kā bezdrāts telefonu, kādi drīz arī uzstādīs. Bet tieši tad piegriezīs vērību arī vēstījumu dažādajam saturam un, salīdzinādami starpnieka savdabības, sapratīs arī garīguma praktisko nozīmi.

Kā fotogrāfija nekad neaizstās jaunradi, tāpat arī fiziskais aparāts nekad neaizstās garīgumu. Ir jāatzīst, ka fenomeni rada arī īpašu ļaunumu, jo varmācīgi sagumzītās matērijas izlādēšanās rada satrauktu elektronu naida pilnu atmosfēru. Nekas tā nebojā organismu, kā nevajadzīgi fenomeni.

101.

Starp mūslaiku civilizācijas mehāniskajiem sasniegumiem sevišķu ievērību pelna satiksmes līdzekļi. Šī telpas aprīšana jau ir zināma pārzemes sfēru uzvarēšana. Protams, zemais materiālistiskais līmenis nogremdē šos iekarojumus zemes matērijas slāņos un nes vairāk ļaunuma kā labuma. Šīs paātrinātās pārvietošanās galvenās briesmas ir bez kāpināta bezatbildības izjūta. Aiz parastības robežām cilvēks kļūst viegls, bet jūtu brutalitāte laupa atbildības apziņu.

Tas, kas nespēj lidot ar četri simti jūdžu ātrumu stundā, vai pacelties augstāk par citiem, iegūst dzīves čempiona psiholoģiju un zaudē garīgās atbildības apziņu.

Apgarot iekarojumu iespējams, nepiešķirot tam sporta nozīmi, bet virzot to uz darbu. Traucies glābt nelaimīgos, lido apvienot cilvēci! Tad šie iekarojumi iekļausies evolūcijā, jo cilvēkiem vajag ieviest ikdienā pārzemes tiekšanos, neaizmirstot atbildību. Pagaidām šie iekarojumi vēl kroplīgu centienu stadijā. Kad cilvēki apjēgs, kurp un kādēļ tiem jālido, būs iespējams desmitkārtot lidaparātus.

Izplatījuma slāņos iespējams ierosināt daudz derīgu eksperimentu. Atomistiskā enerģija, prānas kondensācija, krāsainie stari izplatījumā, un vēl daudz kas cits nolemts cilvēcei.

102.

Vispirms aizmirstiet visas tautības un iegaumējiet, ka apziņa attīstās ar neredzamo centru pilnveidošanu. Daži gaida Mesiju tikai vienai tautai – tā ir gara neattīstība, jo planētas evolūcijai tikai planetārs mērogs. Patiešām, vajag apgūt vispasaules parādību. Vienas asinis cirkulē, un ārējo pasauli vairs nesadalīs pirmatnējās formācijas rases.

103.

Reiz sievietē nostājās starp Svētītā Budas un Maitreijas attēliem, nezinādama, kuru godināt. Svētītā Budas attēls sacīja: “Mana derība prasa godināt nākotni. Stāvot pagātnes sardzē, vērs skatu pret ausmu.”

Atcerieties, ka Mēs strādājam nākotnei, un ar visu savu būtību tiecieties nākotnē! Gaismai svešo Mācību Mēs nesīsim zināšanu staros, jo pasaules gaisma tumsas klāta.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

104.

Mēs esam gatavi atbalstīt katru izgudrotāju, jo pat visniecīgākais izgudrotājs pūlas uzlabot dzīvi un taupīt enerģiju. Skolotājs atzīs galvojumu un rūpes par enerģiju ekonomiju. Šāda neatlaidīga ekonomija atļauj uzticēties māceklim. Šī ekonomija, protams, būs sveša skopulībai. Kara vadonis kas taupa labākos kareivjus, rīkojas apzinīgi. Katra iespējamība ir mūsu karotājs, bet vajag lietas apjēgt apvienojoši.

Cik ļoti apdomīgam jābūt izgudrojumos, lai nelaupītu tiem tiešo lietderīgumu. Lai pasaules evolūcijas apziņa palīdz jums rast noderīgas bultas. Jūsu ausīm vajag dzirdēt evolūcijas soļus un apņēmība nedrīkst kļūdīties.

Cik peļama ir izgudrotāja nolaidība, cik postoša nepārdomāta reakcija, cik nepiedodama neattīstības kļūda!

Mēs varam novērtēt izgudrotāja darbu pasaules apjomā, apzinoties pasaules evolūcijas virzienu. Ir grūti izprast dinamikas likumu pielietojamību, iekams nav apjēgti matērijas pamati.

105.

Mūsu Vienkopu nevar apvainot sholastikā. Drīzāk nepiedzīvojušo var apmulsināt tempa spraigums un šķietamais pēkšņums. Pati dzīve piešķir Vienkopai raitumu. Rodas jauni veidojumi, kas prasa nekavējošu aizbraukšanu vai steidzīgu atgriešanos.

Mūsu vecajās vēstulēs jūs jau lasījāt, cik pareiza bija Mūsu sociālo norišu prognoze. Vēl šodien jums ir pierādījumi par Pasaules apziņas stāvokli. Mūsu aparāta jūtīgums atļauj lasīt pasaules nevērīgo domu viļņus. Gluži kā redakcijas telpā. Ir nepareizi iedomāties, ka Mūsu Vienkopa sēž paēnā un dzied slavas dziesmas neredzamam Radītājam. Katrai konstrukcijai jābūt samērīgai ar evolūcijas pakāpes apstākļiem. Mēs apzināmies, cik spraigu ritmu prasa tagadne.

Pie Mums var atnākt tas, kas meklē darba organizētību. Var nākt, ja atrod ceļu.

106.

Nekas nav nobeigts, nekas nav nekustīgs, tālab izturēsimies apzinīgi pret visu, ko iespējams paredzēt. Kad Man izdodas paredzēt vajadzīgās darbības, neuzskatu tās par nobeigtām. No vienas puses – jūs un daudzi karmiski apstākļi var traucēt paredzētā līmeni, no otras puses – Mēs un jauna karma varam uzlabot sastāvdaļu savienojumu.

Patiesi, kad iespējams kaut ko vienkāršot un izdaiļot, mums to vajag darīt. Akli piesaistīties kaut kam plūsmas rautam, līdzinātos kuģa avārijai. Plūsmas nozīmi vajag apjēgt. Norādītais kustīgums ir tikai sagatavošanās dižās plūsmas apjēgšanai. Līdzīgi nedilstošai spirālei, ko baro matērijas spēki, traucas mūžīgā plūsma. Doma spēj panākt gaismu, kas var sekot plūsmai.

Pāri ikdienas sīkumiem vajag tiekties uz dižās kustības parādībām. Vajag uzlidot un atrauties no Zemes. Dižās plūsmas izpratnē tuvojoties savam darba galdam un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

spārnojiet savu darbu. Kā citādi ieviesīsit pilnīgu tehniku savos izstrādājumos? Iespējamību trīsu piesātinājums dos ritmu jūsu darbam. No ikviena grauda, kas apzinīgi ietverts, stiepjas sudraba pavediens uz tālām pasaulēm. Doma caururbs atmosfēras slāņus un noaudīs audumu.

Kā izskaidrot, ka bez pasaļu vienība dzīve uz Zemes garozas ir bezjēdzība? Zemes niecīguma un nepilnības apzināšanās sekmēs tiekšanos uz tālajām pasaulēm.

Neaizmirsīsim, ka mēs esam mikroorganismi, kas iemīt planētas kronās. Vajag iemācīties domāt. Neviena lekcija domāt neiemācīs. Domāšanas kādību visā tās saprātīgā trauksmībā izveido vientulība. Patiesi, Doma izšķiļ dzīvības dzirksti no matērijas vielas.

107.

Jūs jau daudz ko sākat darīt pareizi. Jūs likvidējat rokaspiedienu un ar to atzīstat pieskārienu spēku. Jūs likvidējat rakstīšanu ar roku un ar to atzīstat dzīvās enerģijas nogulsnes. Jūs saīsināt valodu ar to atzīstat kosmiskās taupības vajadzību. Jūs dibināt Savstarpējās palīdzības Biedrības un ar to atzīstat vienkopu. Jūs esat uzsākuši pārejošu vērtību pārvērtēšanu un ar to atzīstat evolūciju. Jūs atmetat patvarības parādību un ar to atzīstat Skolotāju. Jūs atmetat neķītru valodu un ar to atzīstat skaņas vērtību. Jūs atmetat vulgāras dejas un ar to atzīstat riteņa nozīmi. Jūs atmetat sliktas izrādes un tādēji atzīstat krāsas svarīgumu. Jūs atmetat liekēdību un tādēji atzīstat enerģijas spēku. Jūs atmetat atpalcību un tādēji atzīstat gribu. Ja arī ne vienmēr jūsu rīcības zinātniskā nozīme jums skaidra, tad, paužot evolūcijas neizbēgamību, jūs darāt pareizi.

Jūs redzat, cik daudz mūsos vienprātības, tikai sevišķs trulums spēj iedomāties ceļu pretrunību.

Līdzīgi dziedinošiem ziediem tiecas augšup tautu atziņas asni! Tautu tiekšanās gultnes cilvēci pretī jaunām zināšanām. Šo apgalvojumu varat izsacīt poētiskā metaforā vai sausā formulā, bet tautu plāksnes nozīme paliks negrozāma. Vienalga, vai kāds vēlēsies iet pa grūtāko ceļu, vai izpratīs sadarbības derīgumu, bet evolūcijas virziens negrozīsies.

Uzplauks pasaules atjaunošana, sadarbība, savstarpēja palīdzība, vienkopa.

108.

Zvejnieks līksmi atgriežas ar vērtīgu lomu. Cilvēce nav radīta nelaimēm. Cilvēks ir tas pats līksmais zvejnieks ar daudzveidīgo lomu. Loms, protams, dažāds, bet viens prieks neatņemams – prieks domā par nākotni. Ne zivis, ne putni, ne dzīvnieki nepazīst nākotni. Bet cilvēks jau zina nākotnes nenovēršamību. Šajā izplatījuma aicinājumā ietverts varens prieks. Kas baidās no nākotnes, tas ir vēl dzīvnieka stāvoklī un viss pasaules mielasts tam vēl nav klāts.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

Iemācīties padziļināt un vērst augšup domu par nākotni nozīmē ieņemt tanī vietu, kas izaugs līdz ar apziņu. Kas negaida ārējo palīdzību, tas zina sava vesera vērtību. Kas zina ceļu uz nākotni, tas spēj bezbailīgi nest savu lomu. Bet daļa cilvēces neredz pat pavedienu nākotnē. Atrauti un izkaisīti līdzīgi rudenīgām lapām, tie sacel svešu tirgu putekļus. Putekļu mākonis aizsegs vienkopas vārtus un piegružotā domāšana pārvērtīsies gruzos.

Kad ir tumši, kad ir drausmi, tad virziet apziņu nākotnē. Pie Mums nākotni dēvē par lidojuma paklāju. Māciet bērnus lidot augstu. Mītu par šķirstu atvietojiet ar lidmašīnu.

109.

Var jautāt – kā tad Jūsu Vienkopā ierādīta ne mazā vieta senlaicīgām celtnēm un grāmatām? Kādēļ šī senatne neietekmē tiekšanos uz nākotni? Ir divi iemesli: pirmais – trauksmīga apziņa neskatās atpakaļ; otrs – celtnes tika veidotas un priekšmeti savākti tiecoties uz nākotni. Šādas tiekšanās noslāņojumi piepilda visu Vienkopas eksistenci. Tiekšanās plūsmā grimst visas priekšmetu pievilksmes. Bazalta balsti neatmodina pagātnes notikumus, bet viņu izturība apliecina savu noderīgumu nākotnē. Grāmatas nevirza domas atpakaļ pagātnē, bet apliecina pieredzi, kas derīga nākotnei. Visas apziņas pārņemšana nākotnē var nostiprināt Vienkopas eksistenci. Nebeigšu atkārtot, ka Vienkopa jāuzņem apziņā. Nekādi ārēji pierādījumi Mūs nepārlicina. Ir nepieciešama tāda apziņas kādība, kas ir miegā, ir nomodā runā vienu un to pašu, jo cits spriedums pat joka veidā ir nepiedienīgs.

Cilvēces nākotne, Kosma nākotne, vai gan ir vēl kaut kas svētāks?! Bet šis gavilējošais svētums nav vis zeltītā iežogojumā, bet trauksmās bultā, romba smailē, kas izvirzījis kvadrāta nobeigtību nākotnē.

Starp aerolītiem ir kāds metāls morijs, kuram piemīt īpašība kondensēt elektrisko enerģiju. Šī metāla īpašniekam ir iespēja iegūt spēcīgu dzirksteļu uzliesmojumu un pat liesmu. Šai piesātinātai liesmai vajag mirdzēt apziņā, nostiprinoties un iedegoties. Nav vajadzīgas iluminācijas pārkamās ugunis. Labāk skaitā maz, nekā meli cilvēces nākotnes vārdā.

110.

Mani draugi strādājiet, sasprindzinot visus savus spēkus, jo tikai sprieguma augstākā pakāpē nāk jaunas iespējamības. Likumi viscaur vienādi, un mēs zinām, ka jaunas enerģijas dzimst, sasniedzot visspēcīgo saspringtības pakāpi. Tādēļ darbības kāpināšana un spēku saasināšana dos jums iespēju sasniegt daiļumu.

Un lūdzu jūs, nebīstieties grūtību, esiet gatavi pārvarēt visus šķēršļus, jo katra pārvarēšana ved uz jūsu spēku pieaugumu un uz jūsu nākošo uzvaru. Iemīliet grūtības un pateikuši – “lai svētīti šķēršļi, jo caur tiem mēs augam”, vīrišķīgi, gara tiekšanās spārnoti, radošās dzīves pilnveidošanās bezgalīgā lieliskuma apziņā tiecieties jūs aicinošajā Bezrobežībā – dzīvju Bezrobežībā, sasniegumu Bezrobežībā, atziņu bezrobežībā, celtniecības Bezrobežībā, daiļuma Bezrobežībā!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

111.

Cik daudz brīdinājumu un zīmju ir sūtīts par tuvojošos bargo laiku. Bet liela ir cilvēku neprātība! Atceros, lasīju kādā zinātniskā žurnālā, ka kāds ziemeļu pētnieks pētījis vulkānu darbību un konstatējis, ka visa vulkāniskā josla pašreiz izrāda neparastu saspringtību un visi tā saucamie apdzisušie perēkļi sāk no jauna atmosties savai ugunīgajai dzīvei. Pie tam negaidītas uguns izlaušanās parādās pavisam jaunās vietās. Visbīstamākās izlaušanās ir okeānu dziļumos. Zinātnieks savus secinājumus noslēdz ar pieļāvumu par gigantisku planētas kataklizmu un ne visai tālā nākotnē. Bet ļaudis arvien vēl negrib saprast cik nemājīgi kļuvus uz mūsu planētas, un kur jāmeklē tuvojošā bargā laika cēlonis.

112.

Jūs jau saņēmt cīņas aicinājumu un norādījumu iet triecienā it kā uguns dzītiem, tādēļ lūdzam, nekavējieties ar šī norādījuma realizēšanu dzīvē, jo, patiesi uguns ir aizmugurē un katra neattaisnota apstāšanās vai kavēšanās var jūs apdedzināt. Uz priekšu, uz priekšu, bez atskatīšanās, jo jāglābj no izpostīšanas tas, kas vien iespējams. Lai saprot Am-kā, ka tur esošā krīze ir tikai kaujas lauks. Nav iespējams dot vēl plašāku kaujas lauku! Mācība saka, ka "laimīgas" un ērtās ostās cilvēka gars nepamodīsies, tādēļ tikai satricinājumu dienās var sagaidīt gara pacēlumu un patieso vērtību apjēgšanu. Bargais laiks daudzus piespiedīs meklēt izeju un glābiņu. Vajadzīgā brīdī esiet augstumos un laikā iesāciet un izstiepiet pavedienus no lielā Fokusa! Lai neviens sevi neapmāna ar kaut kur šķietamu klusumu, šis klusums var būt bīstamāks par vētru.

Cīnieties ar visiem spēkiem, aizstāviet savas tiesības Vispārējā labuma un kultūras vārdā!

Pusloži visur un vienmēr ir postoši, tādēļ prasiet pilnu uzvaru, pilnu atbrīvošanu, lai visus līdzekļus varētu izlietot savas zemes kultūras paplašināšanai! Tagad nepieciešamas darbības, visplašākās darbības!

113.

Baidos, ka daudzi NK sūtītie aicinājumi un padomi guļ arhīvos nedzīvi no tiem nav izdarīti tiesību aizsardzībai derīgi izraksti. Neesiet kūtri tos pārlasīt, jo daudz ko nevar uzreiz pilnīgi uzņemt apziņā! Bet asimilējot, vai pat iegaumējot dažas formulas, jūs daudz ko sev atvieglosit un attīstīsiet tik nepieciešamo attapību un domāšanas kaitīgumu. Vienmēr jāatceras, ka vienīgi ar domām mēs uzvaram.

114.

Derīgi dot mājienu jaunajai skolu programmai. Jau no mazotnes apziņa jāpieradina pie dzīvības vienotības, Kosma vienotības. Lai mūsu planēta nebūtu nošķirta pasaule, bet tikai viena no pietātnēm Dižajā ceļā uz Bezrobežību. Pēc iespējas agrāk vajag apzināties savu vietu Bezrobežībā un savu atkarību no Kosma kopējās dzīves. Atcerieties, Mācībā sacīts: "Spalvas kritiens no putniņa spārna izraisa pārkonu tālajās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

pasaulēs”. Pēc iespējas dziļāk vajag atskārst šo mūsu drausmo atkarību un visas esības kopsakarību. Tikai tā var rasties lielās atbildības izjūta par katru dienu, vārdu un darbību. Cēloņi un sekas darbojas nemitīgi un bezrobežīgi.

Kādreiz cilvēces apziņa izaugs līdz izpratnei, ka tā atrodas Pasaules Visuma gigantiskā Laboratorijā un arī pati ir šā Pasaules Visuma atspoguļojums. Patiešām, vienotība jāizprot Kosmiskā vērienā.

Tāpat arī derīgi virzīt domāšanu nākotnē. Tas vien jau dos apziņai ierosmi un atbrīvos no vakardienas grūžiem.

115.

Jūsu drauga mēģinājumi piespiest jūs atsacīties no visām formām un rituāliem nav pamatoti. Vai gan viņu nodarbošanās ar ritmisko vingrošanu, dejām un dziedāšanu arī nav zināma veida rituāli jeb ceremonijas? Cilvēki mīl dot dažādus nosaukumus vienai un tai pašai būtībai. Protams, jo augstāka apziņa, jo mazāk tai vajadzīgi zemes simboli, bet pilnīgi atmest visas formas mēs nevaram, jo dzīvība izpaužas formās, tikai vienas formas nomaina otras. Pirmkārt mēs jau paši esam formu paudēji, jo katrā vadošā darbā, katrā mūsu izpausmē un darbībā mēs esam saistīti ar formu. Tāpēc mums nav jāiznīcina formas, bet vienīgi tās jāatjauno un jāpilnveido, pielāgojot laika prasībai.

Jums taisnība, ka reliģijas rituālā puse vajadzīga un tā nekad neizzudīs, bet vienīgi pārveidosies Pielūdzot Dievu garā, mēs tomēr izjūtam sirids prasību atnest Viņam mūsu augstāko tiekšanos labākās izpausmes. Un vai šī tiekšanās netiks izsacīta daiļos un daudzveidīgos radošos darbos, un cilvēka gara izpausmēs? Protams, nākotnē katru formu novērtēs pēc tā ugunīgā pamata, kādu tā iemieso. Tāpēc nesamulsiniet un radiet tā, kā jums to pavēl sirids. Esamības skaistums ir tās izpausmju daudzveidībā. Novēlēsim, lai katra jauna forma būtu daiļāka par iepriekšējo.

116.

Dažs sapņo, ka nākotnes valdnieki pratīs lasīt apkārtējo un to ļaužu domas, kas nāks pie viņiem, ka viņiem piemītīs garīga dzirde, un viņi sadzirdēs ne vien priekšā stāvošo, bet arī to ļaužu domas, kas atrodas tālumā. Pilnīga pasaules uzbūves likumu zināšana nākotnes valdītājiem būs obligāta.”

Iespējams, mums būs tādi valdītāji, kad mūsu planēta uzsāks septīto apli un septīto rasi, bet tuvākajā nākotnē mums jāapmierinās ar daudz mazākām prasībām. Jo pat Buda, pēc paliešu sutru liecinājuma, nekad neapstiprināja savu visu zināšanu, kādu viņam piedēvēja mācekļi un sekotāji – “Tie, kas runā, ka Skolotājs Gautama zina visu, ka viņš apstiprina savas bezrobežīgās paredzēšanas un zināšanas spējas un saka – vai es kustos vai esmu nekustīgs, vai esmu nomodā vai guļū, man vienmēr piemīt visuzināšana, - šie ļaudis nerunā to, ko es esmu sacījis – viņi apvaino mani pretēji katrai patiesībai...”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

Pat pilnīgais Arhats, atrazdamies zemes apstākļos, spēj likt lietā visus savus garīgos sasniegumus vienīgi sevišķā stāvoklī... Lūk, kāpēc Lielie Skolotāji mēdz aiziet vientulībā.

Tāpēc būsim mēreni, uzstādot prasības nākotnes valdītājiem un tiesnešiem. Labi, ja viņiem būs attīstīta jūtziņa, kas viņiem palīdzēs pareizi novērtēt katras lietas un notikuma būtību, un ja viņus visās lietās vadīs sirds balss, saprāta līdzsvarotība. Varam sacīt, ka nākotnes vadoņa spēka pārle izpaudīsies kopībā ar Hierarhiju ar psihiskās enerģijas palīdzību. Tā psihiskā enerģija ir atslēga visiem sasniegumiem un visu problēmu atrisinājumiem, jo psihiskā sfēra skar visus Esamības plānus.

Bet var dot dažus pozitīvus padomus, norādot, ka taisna tiesa ir valsts cildenuma iezīme. Tiesneši pārbaudīdami arī cilvēku siržu pazīšanā. Atzīmējams arī, ka vēlami ātri tiesas procesi un likumu kustīgums. Nav nekā briesmīgāka par sastingušiem likumiem, jo Kosmā katrs likums pirmkārt ir mērķtiecīgs. Likumu ir tik daudz, cik apziņu pakāpju.

Īsi jāpasaka par tām iespējām, kādas atvērsies cilvēcei, kad būs atklāti psihiskās enerģijas likumi, un cik ļoti psihiskās enerģijas palīdzības nosacījumu atklāšana atjaunos visas dzīves norises, atvieglos dzīves iekārtojumu un dos grūtāko problēmu atrisinājumu.

117.

Visbriesmīgākais ir sacīt – mēs esam jau sasnieguši. Pats Skolotājs nekad nesacīs šo iznīcinošo formulu. Mēs zinām Plānu un nemitīgi iedziļināmies sīkumos.

118.

Par atlīdzību sapņo aklais, bet redzīgs tapis, viņš brīnītos par pašatalgošanu. Izaugot apziņā cilvēks traucas prieka pilns un doma apbalvojumu viņu atgrieztu atpakaļ verdzībā. Lieta tā, ka ir daudz vergu, proti, viņi domā noslēpt gara verdzību zem ledainas neizdibināmības un šķietamas atsacīšanās, no tā, kā tiem nav. Katrs apbalvojamais ir vergs. Evolūciju var celt tikai ar brīvu apziņu bez iedomības un bez pazemošanās.

Gara veseris ir labākais ierocis sasniegšanai.

119.

Lai agrāko sārtu pelni aizmiglo redzi, bet jauno tēlu ugunis mirdz Bezrobežībā. Kad esam aiz tautu un valstu robežām, vai tad nav vienalga, kuru plauktu baro izplatījuma doma! Svarīgi, lai tā būtu piesātināta ar vispārības labuma apziņu. Tad tautu plūsma nevar mulsināt skatienu, kas vērsts uz evolūcijas negrozāmību.

120.

Bieži cilvēki uzticas straujam zirgam. Kaut gan katrs niecīgs krislītis var dzīvnieku satrakot. Bieži cilvēki mēģina braukt trauklā laivā, lai gan katrs akmens draud ar bojā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

ēju. Bieži cilvēki sēd zem nama sijām, lai gan mazākais zemes satricinājums var tās sagāzt. Tas, protams, viss ir zināms, bet tomēr cilvēki cenšas izvairīties no briesmām, it kā briesmas nebūtu iemiesotas esamības pavadoņi. To sauc par laimi, kad cilvēki iet virs bezdibeņa, to nemanot. Bet ja redze pietiekoši attīstīta, tad dzīves ceļinieks ievēro visus kosmiskos nelīdzenumus. Viņiem sāpīgi jāmokās redzot, ka ceļš nav pārejams.

Bet kas gan spēj dot viņam drosmi un spēkus pāriet pāri bojā ejošās cietzemes plaisām?

Protams, tikai apziņa par pārejas stundas savstarpējām attiecībām ar nākotni, kurai nenovēršami jāveidojas.

121.

Stingri jāapzinās starpība starp gaidīšanu un tiekšanos. Gaidīšanā vienmēr būs nekustīguma stunda, tiekšanās, turpretim, vienmēr ir lidojums nākotnē. Tādu izšķirtību spēj saprast tas, kas nav apmierinājies ar savas dzīves tagadējo gaitu un domā par nepārtraukto realizēšanās plūsmu uz daždažādām planētām.

122.

Nākotnes izdaiļošana ar visiem apgarotības ziediem – rīta blāzmas gaisma. Pagātnes pušķošana, - kā kapa vainags. Nākotnes varenā spēka apstiprinātais ir Mūsu kareivis, pat viņa spēks vairošies no nākotnes dārgās mantas. Kā tiekšanās stunda līdzīga viesulim, tā vēršanās atpakaļ ir līdzīga trūdēšanai. Ugunīgā Joga ieskata, ka aiz muguras viss sadedzināts.

123.

Dziļi jāapjēdz nākotne. Darbs neizbeidzas ar jau nolemtajiem darbiem, bet turpinās bezgalīgi. Bezgalības parādība ir visskaistākā tiekšanās.

124.

Kādā mājā augs psihiskā enerģija? Protams, mājā, kas vērsta uz nākotni. Tas nav vienkārši un nav viegli. Ļaudis pārāk pievērsušies tagadnei. Kad runā pret atmaksu, tad tagadnē iestīgušais nesapratīs pat šī novēlējuma vitālo spēku. Bet, kas tiecas nākotnē, tas pat nedomās par atmaksas noteikumiem, un katra atmaksa viņam būs tikai apavi nākošam gājumam. Tad iedegas ceļa ugunis un psihiskā enerģija. Jo viss attīstās pieredzes uzkrāšanas ceļā. Mēģinājums gūst jēgu ar iegremdēšanos nākotnē un ir pretstats nejēdzīgajai veģetēšanai.

Augstāko pieredzi gūst mēģinājumā ar sevi. Tajā ir kā centrālās tā arī centrālās spēks. Šis vienkāršās patiesības allaž jāatkārto. Proti, sava gara atdošanā par cilvēci ietveras kā upuris, tā ieguvums. Nesavienoti pretstati nedos apli, bez apla nebūs griešanās sistēmas. Katra spirāle no augšas un no apakšas tēlosies kā aplis, bet jebkura priekšstata sarežģītība izzudīs, kad tieksimies uz nākotni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

Nevajag sarežģīt psihiskās enerģijas ceļu! Jūtīgai ausij tā pati pačukstēs, kad samazinās miegs kā nevajadzīgs. Jo katra enerģija baro, bet it sevišķi psihiskā.

Uz laiku iestājies kāju un roku vājums lai nevienu nesamulsina, saindētās zemes strāvas vispirms iedarbosies uz šiem locekļiem. Bet psihiskās enerģijas dabīgais pieaugums var atvietot ķermeņa ceļus un palīdzēt atrast līdzsvaru starp redzamo un neredzamo.

125.

Ir pareizi domāt, ka evolūcija sākas Kosmiskās reakcijas laikā. Bet no tā neizriet, ka cilvēkam nav uz to jāsatavojas.

126.

Parasti domā, ka pēdējais laiks kļuvis bezjēdzīgi sarežģīts, bet jo mēs bez aizspriedumiem salīdzināsim laikus, mēs ieraudzīsim, ka beidzamā gadu desmitā daudz kas vienkāršojies, atvērdam ceļu evolūcijai.

127.

Viens cikls jau beidzies. Tiekšimies nākotnē. Top jauna un slavas pilna vēstures lappuse. Ir daudz brīnišķīgu zīmju. Patiesi, apsolīta "Nebijusi Pils", un Labklājības zīmes neatvairāmi stāv pār jauno zemi. Tā ārdīšanas haosa vidū tiek sargāts nolemtais, un daudz kas jau ievirzās pareizā gultnē. Notikumi steidzas. Esiet drosmīgi un vērsiet sirdi mīlestībā un uzticībā uz Lielo Skolotāju. Gaišie spēki visu vērsīs uz Labu. Ceļi ir Neizdibināmi.